

съ него паритѣ, има въ джоба си револверъ, идва въ София тайно при Миларова, завръща се съ него въ Пловдивъ, слѣдва за маршрута на Негово Царско Височество, ходи съ него два пѣти на станцията съ намѣрение да убива. Е добръ! Слѣдъ всичкитѣ тия факти, има ли основание да кажемъ, че той се е отказалъ отъ своето намѣрение? Азъ не мисля, че е нужно по-нататѣкъ да настоявамъ, че намѣрението, до което се домогвалъ подеждимия не съществува; не можемъ да приемемъ това до като прѣдъ насъ ясно не се установи, че съ приеманieto тѣржественното обѣщание по изпълнението на заговора, че съ слѣдението прѣзъ всичкото врѣме подиръ главния тѣхенъ управителъ, той е още ималъ намѣрение да се откаже или съ е отказалъ отъ изпълнението. Ето защо, като считамъ, че прѣстѣплението, въ което се обвинява подеждимия, а именно въ заговора противъ особата на Негово Царско Височество е дѣйствително, т. е. включава въ себе си всичкитѣ елементи, искани отъ закона за съществуването на това прѣстѣпление азъ прѣминавамъ къмъ четвъртото негово обвинение, именно: за влизане въ сплѣтни и споразумѣние съ иностранна държава, неприятелски настроена къмъ страната и улеснение нейнитѣ неприятелски постѣпки.

Г-да Съдии! Ако едно и също прѣстѣпление се извършва отъ нѣколко лица, то всичкитѣ данни, които констатираатъ прѣстѣплението по отношение одного отъ тѣхъ, не ще съмнѣние, констатираатъ го и по отношение на всичкитѣ съучастници въ това прѣстѣпление. Не можемъ да допустнемъ, че Миларовъ влиза въ споразумѣние и сплѣтни съ иностранна държава и крие отъ своитѣ заговорщици тия си сношения, крие цѣльта на заговорътъ, крие отъ тѣхъ самия заговоръ. За К. Попова и Георги Василиева не може да бѣде чуждо въ името на кого се заговаря, каква цѣль се достига и защо. Най-послѣ испращанieto на Мусевича въ Петербургъ е станало съ съгласието на всички, това е пунктъ въ плана за дѣйствието: «да се испрати, е казано тамъ, Мусевичъ за одобренiе на плана и получаване на пари». А единъ пѣтъ това е така, съжитѣ обвинения се стоварватъ и върху съучастникитѣ на Миларова, каквито — съ К. Попповъ и Г. Василиевъ.

Третия подеждимъ Г. Василиевъ е отговоренъ прѣдъ закона за извършване на двѣ прѣстѣпления. Първото е участието му въ заговора противъ особата на Негово Царско